

הכל כרגיל

כמה אתה משתכר לחודש, או כמה עלתה החליפה, או מדוע אתה מגדל זקן, ואם אתה נשוי, ובעד מי אתה מצביע. כל אלה עניינים פרטיים בהחלט, והרי ענין פרטי הוא קדוש. אחרי ויכוח ממצה על רמת הטלביזיה של הבית, כי סי בהשוואה לרמת הטלביזיה המסחרית" (הממננת את עצמה בעזרת מודעות נחמדות מאד בין תוכנית לתוכנית) נוטש אנדרוס הגדול את חברתו. במקומו בא פול, ילדהבעיות של דון.

פול הוא בן 16, צעיר בלונדי בעל אף מזוקק, תלמידי גמנסיה קלאסית, שגילה בעצמו כשרון לגיטארה. הוא הרכיב קבוצה של שלושה מנגנים, מופיע עמם בבתיקה בתוכנית של שירים לפי סגנון אמריקאי חדש בשם סקיפל. דון אובר עצות. אין הוא בטוח שבנו באמת מוכשר להיות מוסיקאי. לכן אין הוא עוזר לו להופיע בטלביזיה, דבר שיכול היה לסדרו בנקל.

פול די נרגש, מספר על הצלחות הערב. הוא ביישן, שקט, נחמד מאד. גם הוא אינו מעוניין, כמו בן, בפוליטיקה, נסיונות יידי להסיח את הויכוח לאפיק זה נכשלים לחלוטין.

המנון מלא לנסיך. משרד הבסחון הודיע כי בהתאם לרצון המלכה יונגו להבא ההמנון הלאומי במלואו בכל עת שתיתן הצעה מלכותית להוד רוממותו המלכותית, הנסיך פיליפ, הדוכס של אדינבורג. מצפים כי גופים אזרחיים ירצו, בהזדמנויות מתאימות, לנהוג באותה דרך. במסיבה שנערכה אתמול במאנשון-האוד לנסיך פיליפ, נוגן ההמנון בפעם הראשונה במלואו לכבודו.

כעיות שמפניה. הדגם החדש של וייקאונט 800, המשרת בקו לונדון-פאריס, יצר קשיים חדשים שאינם קשורים בהנדסה אווירית. במטוס מוגשת ארוחה עם שאמפאניה. אי אפשר למזוג כוס שמפניה אלא אם כן מחכה הידיל עד שהבועות שוככות. הדבר נמשך בכל פעם 15 שניות, ובמטוס ישנם 57 מקומות. חברת ב. אי. אי. חישבה כי הדבר יצריך בסך הכל קרוב לרבע שעה, ואילו הטיסה כולה אורכת 65 דקות בלבד.

די הזמין אותי לתיאטרון. ההצגה — "עירום עם כנור" — נערכת באחד התיאטראות בקירבת פיקאדילי. הקהל לבוש חליפות-ערב. כל גבר קונה לגבירתו, בהיכנסו, קופסה של ממתקים. לפני ההצגה משוחח הקהל בקול נמוך. התיאטרון יפהפה.

המחזה אינו חשוב — משהו על צייר מודרני בעל שם עולמי. אחרי מותו מתגלה בצורה משעשעת שמעולם לא צייר תמונה. הן צוירו על ידי זונות. נערי-רחוב ומשוגע דחי. הקהל נהנה לשמע ההתקפה על "מוסיקה ללא מנגינות, ציור ללא דמויות, שירה ללא קול, ספרות ללא עילילה." תחי השמרנות.

אי אפשר להציג מחזה כזה בארץ. הכל חלק, הכל מתגלגל ללא הפרעה של רגע. המסך עולה, ומיד, ללא שהות של חצי שניה, מתחילה העלילה לזרום. השחקנים, ובראשם ג'ון גילגוד הגדול, מדברים ללא מאמץ. הקהל תופס את הגוונים העדינים ביותר ומתגלגל מצחוק אחרי כל כמה משפטים. הדבר אפשרי רק כאשר שפת ההצגה היא שפת-אם — גם של השחקנים וגם של הקהל.

בהפקה עובר רחש. מסתבר כי הנסיכה מרגרט יושבת בשורה השלישית. כל אחד רוצה להסתכל, מבלי שיורגש שהוא מסתכל. הסדרנית מבחינה בסקרנותו ונותנת לנו רצה: ליד הקיר יש מבחר של ממתקים. אפשר להסתכל בו באוהתה שעה להציץ בנסיכה, מבלי שהדבר יורגש. הנסיכה היא נערה פשוטה, לא יפה, המעמידה באומץ-לב פנים כאילו אינה מבחינה בכל התכונה סביבה. ובאמת קשה להרגיש בכך.

בתום ההצגה מנוגן ההמנון. כמו אחרי כל הצגה בבריטניה, ואנו יוצאים לשוטט בפיקאדילי. תדי הוא טיפוס מענין: יהודי בריטי אמיתי, גבוה, מנומס מאד, מאופק מאד, דור שני בבריטניה, יציר של מעילי גבירות מעור פלסטי. בנעוריו שהה שנה בפרדס-חנה. אחרי-כך התגייס לגדוד המשמר המלכותי, יחידה אריסטוקרטית מאד של פרשים, מתוך תקווה שהיחידה תועבר לארץ, אולם נשאר באנגליה. הסוסים החולפו בטאנקים.

ביום שהועלה לדרגת סמל, הסתלק תדי הביתה ללא רשות, כדי להראות את הדרגה לאמו. שני שוטרים צבאיים באו לאסרו. האם התמימה לא הבינה במד הענין, חשבה את שני המפצדיקים לידידי בנה והזמינה אותם לכוס תה. הם שתו באדיבות, לקחו את תדי והכניסוהו לבית-הסוהר. שם הורידו לו את הדרגה. שם גם הכיר חבר, ממחנה אחר, שנכלא בעבירה דומה.

לחבר היתה אחות, האחות מצאה חן בעיני תדי. כיום היא אשתו ואם שני ילדיו. הם גרים ברובע טוב בבית נאה, בעל חמשה או ששה חדרים בשתי קומות, יחד עם העוזרת. רוב השכנים הם יהודים, כי יהודי בריטניה נוטים להתקבץ בשכונות מסוימות. ההורים, הקרובים ברובם מאד לענין הציוני, על אף היותם אנגלים לכל דבר, אינם רוצים שהבנים ישכחו שהם יהודים.

פיקאדילי היא אם של אורות צבעוניים, אלפי כתובות-פרסומת סגנוניות. בפינות עומדות היצאניות — כמה מאות גבירות, רבות מהן יפות, לבושות יפה. אפשר להכירן על פי הפרחת וצורת העמידה.

האנגלים אינם מתנגדים ליצאניות. להיפך. הם חושבים שזה מוסד חברתי מועיל מאד. אפילו הגבירות מפליגות בשבחיו. לבעלים דרושה מדי פעם הרפתקה, כך הן אומרות, ומטוב שזה יסודר כך, בצורה בלתי-מסוכנת.

היצאניות נקראות "נשות-עסקים". פעם בשבועיים, בדיוק, הן נאסרות בעתן שידול לזנות, מובאות לבית-המשפט, נקנסות 10 ל"י, ומשוחררות. זה מעין מסי-הכנסה. חוץ מזה מניחים אותן השוטרים במנוחה. הן מחכות ברחוב — ככול שהרחוב יותר אריסטוקראטי. כך המחיר יותר גבוה — ולוקחות את הלקוחות לדיירותיהן המהודרות, הנמצאות ברובעם היותר אלגנטיים של לונדון.

רק לעתים רחוקות פונות נשות-העסקים בעצמן לעוברים-יושבים, בשאלה מנומסת כגון: "התרצה לבוא לדירתך, מותק?" הפרס מגיע בלי ספק לאותה צעירה שקראה אחרי, בערב ערפילי, ליד הייד פארק: "התרשה לי לשים את רגלי על גבך, יקירי? הלילה קר מאד!"

שמחה חדשה לאשת הסרן. אשה שהפכה לאשת קצין ניסתה לפרש כיצד על משפחת קצין להיות, סיפר אתמול אלוף לבית-משפט צבאי בבלפורד. הבעל, סרן וינסנט ג'ורג' טו, מבית-הספר למדידות צבאיות, נדון לגירוש מן השרות. הוא הודה שביצע חמש עבירות של מעילת-כספים, בתפקידו כגזבר חדר-האוכל לקצינים. אלוף מיכאל קוף, מפקד בית-הספר, אמר שגברת טו קנתה שמלה חדשה, מפני שעל אשת-קצין להיראות תמיד לבושה כראוי, וכן כובע חדש, כפפות חדשות, נעליים חדשות וארנק מתאים לצבע השמלה. "כמה מנשותינו יכלו להרשות לעצמן לעשות זאת?"

השוומר נלקח לים. אוניית-המשא ליציה, 3534 טון, הפליגה אתמול 35 מיל בכיוון לגנואה, ואז פנתה לאחור וחזרה לנמל, מפני שלקחה עמה בטעות את שומר-הלילה. נציג האוניה אמר: "אין לנו הסבר. זהו המקרה המשעשע ביותר שקרה ב-25 שנותי על הים, וההפסד הוא ניכר מאד."

לפי אנגלים עומדים כפיות פעורים ובעיניים נוצצות מרוב תאודת-קניה, לפני מאות הדוכנים, ושותים את דברייה-העמולה של המוכרים. זהו וייטצ'אפל, יום ראשון בבוקר, יהודים מכל הסוגים מוכרים סחורות מכל המינים, בעיקר מינים שאינם שרים כלום. אולם דבריהם שרים זהב.

Helene Curtis spray net

מספיק ל-4 חודשים - עולה רק 4500 ל"י מחזיק יפה את התסרוקת 48 שעות

הלן קורטיס
דרשי במספרה,
בפרפומריה ובבית המרקחת

גם אתה יכול
ליהנות ממים חמים חנם
בכל שעות היממה

אחרי מחקר במשך-חשע שנים הצליחו יצרני דוד שמש מירומית להגיע לשימוש מעשי בהמצאותיהם ולייצור המוני של מתקנים לנצול אנרגיית השמש.

יותר מאלפים משפחות בישראל כבר נהנות משפע מים חמים בכל ימות השנה.

חלק גדול מאלה כבר החזירו לעצמם את השקעתם בדוד השמש מירומית על-ידי חסכון בדלק ובחשמל.

דוד שלי
דוד שלי
דוד שלי

רחוב הירקון 106
טל: 21964 תל אביב